

Eu sunt eu

Adrian Păunescu

Trenuri somnoroase pleacă întrebând
Ce-i cu mine-n gară, ce-oi avea de gând,
Plec și eu din gară și tristețea-mi port
Spre mirajul galben din aeroport.

Galbenă-i lumina, ochii mei sunt triști,
Toți privesc la mine ca la teroriști.
Unde-aș pune pasul liber și corect,
Fără îndoială, aș părea suspect.

Și pe zi ce trece lumea-i tot mai rea,
Când nu vreau nimica, crede că aș vrea.
Gara mă somează, iarba nu-mi dă loc,
Pe aeroporturi parcă aș da foc.

Încordarea-n lume a crescut cumplit,
Eu mă simt suspectul care a iubit,
Și cu cât iubirea mi-o arăt firesc,
Cu atât toți ceilalți straniu mă privesc.

Am cocoașă-n spate și am mâini prea mari,
Ștergători de lacrimi am la ochelari,
Cum în lumea asta totul e cum nu-i,
Mă transform în altul fără voia lui.

Bat cu pumnu-n masă și cu biciu-n cal,
Nu mai sunt patetic și sentimental,
Fug râzând din gară la aeroport,
Un pistol cu apă într-o mână port.

Pun pistolu-n ceafă la aviator,
Nu crâcni, urmează ruta ta de zbor,
Ruta dumitale este ruta mea,
Dar eu sunt eu însumi, nu altcineva.

Vreau după acestea pe acest pământ
Să mă luați cu toții drept ceea ce sunt,
Acum observ cât e de greu,
Să vă arăt că eu sunt eu.